

ה"ט 4236/02/17 - א ש נגד מ ז, א ר

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 4236-02-17 ש נ' ז ואח'

לפני
המבקש
נגד
המשיבים
כבוד השופטת אלואז זעורה-עבדאלחלים
א ש
1. מ ז
2. א ר

החלטה

1. לפניי בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 (להלן: "**החוק**").

2. המבקש טען בבקשתו כי הוא עובר התעללות פיזית ומילולית מצד המשיבים ומותקף על ידם. בתאריך 14.2.17 הוגשה בקשה לצו למניעת הטרדה מאיימת מטעם המשיבים כנגד המבקש, אשר הוגדרה על ידי מזכירות בית המשפט ככתב תשובה לבקשה דנן. המשיבים טענו כי המבקש תוקף אותם באופן פיזי ומילולי, מטריד אותם ומאיים עליהם בפייסבוק כי יהרוג את המשיבה 1 (להלן: "**המשיבה**"). לטענת המשיבים, המבקש מפריע למשיבים בחיי היום יום ובעבודתם שכוללת הדרכת קבוצות, כאשר הוא מפריע לקבוצות, צועק עליהם ואף תוקף אותם פיזית.

3. בתאריך 14.2.17 התקיים בפניי דיון אשר במסגרתו שמעתי את טיעוני הצדדים ועדויותיהם. המבקש טען בפניי כי הוא שייך למשפחת כוהנים המוכרים בישוב X וכי חזר ליישוב לאחרונה על מנת לשמור על אדמת משפחתו ומורשתה. המשיבה היא קרובת משפחה המתגוררת כ-10 מטר לידו והיא בעלת הזכויות באדמות המשפחה. המשיבה, לגרסתו, איננה מסוגלת להפנים כי הוא ממשיך את מורשת המשפחה והדבר מתבטא באלימות קשה כלפיו. בית הכנסת שבX שייך למבקש ולמשיבה במשותף וסבו היה אחראי על בית הכנסת. המבקש טען כי המשיב 2 (להלן: "**המשיב**") מנצל את הריב בינו לבין המשיבה, ובהזדמנויות שונות, תקף אותו והתנכל לו.

4. במסגרת חקירתו הנגדית, אישר המבקש כי הוא נחקר במשטרה בעקבות תלונות שהוגשו נגדו על ידי המשיבים וטען כי הוא בעצמו הגיש תלונות נגדם במשטרה. המבקש אישר כי הורשע במסגרת ת.פ. 1478/02 ורע"פ 10151/03, אך טען כי איננו זוכר את מהות ההליכים.

5. המשיבה העידה בפניי וטענה כי המבקש תקף אותה ואיים עליה באקדח השייך לאביו, וכי

עמוד 1

האקדח נלקח ממנו על ידי המשטרה לאחר שהגישה תלונה. המבקש נוהג לצלם אותה, תוך כדי שהוא מאיים שהוא יעביר את התמונות לעבריינים כדי שירצחו אותה. לגרסתה (בערבית) המבקש "הרביץ לה ובכה והקדים אותם והגיש תלונה".

6. לטענת המשיבה, המבקש מקנא בשמה הטוב במעשיה. המשיבה טענה כי היא שומרת על בית הכנסת ב־X השייך לכל עם ישראל. בשלב הזה היא אחראית על בית הכנסת וממשיכה את מסורת הוריה, וכי קיבלה פרס ירושלים מנשיא המדינה פרס ז"ל. בסיכום דבריה המשיבה טענה כי איננה תוקפת את המבקש ומעולם לא עשתה זאת וכי מדובר בבקשת סרק.

7. המשיב העיד בפניי וטען כי הוא מנהל מרכז מבקרים של עמותת משפחת ----- ב־X מטעם המועצה לשימור אתרי מורשת של משרד התיירות ומשרד ראש הממשלה ומקבל משכורת מההסתדרות הציונית. המשיב ציין שבשנת 1938 קהילת יהודי X עזבה את X, ולאחר שנתיים - בשנת 1940 - חזרה משפחת ----- לבדה ל־X. לדבריו, מאז שנת 1940 משפחת ----- אחראית על המורשת היהודית של X, ובשנת 1982 מונתה המשיבה כאפוטרופסית על המקומות הקדושים ב־X.

8. לגרסת המשיב, במשך שנים ארוכות תוקף המבקש בצעקות את המשיבה ואותו, נכנס לאתר בית הכנסת במהלך שהות קבוצות מבקרים ומגרש את הקבוצות בצעקות "תצאו מכאן, זה החצר של סבא שלי". בעקבות התנהגותו מתנהל תיק בביהמ"ש בעכו, נגד המבקש, בגין תקיפת שוטר ומטיילת. המשיב טען כי המבקש תוקף את המשיבה פיזית ומילולית וככל שהוא מתקרב לסייע למשיבה שהינה גברת מבוגרת, המבקש תוקף אותו ומתחיל לצלמו בפלאפון ממרחק אפס. המשיב טען כי הוא מקבל איומים מצד המבקש וציין שיש לו משפחה וילדים והוא נושא בתפקיד ציבורי, וביקש מביהמ"ש לסייע בידי המשיבה לאור האיומים של המבקש כי ירצח אותה ובמקרים רבים המבקש איים על המשיבה וירק עליה בכל פעם שהיא עברה ליד ביתו.

9. המשיב נשאל על ידי ב"כ המבקש אודות התלונות שהוא הגיש נגד המבקש, והשיב כי תלונות אלו היו בגין תקיפה מצד המבקש, ובעקבותיהן הוציאה המשטרה צו הרחקה נגד המבקש מחצר בית הכנסת, ממנו ומהמשיבה. נוסף לאמור, סיפר המשיב על מקרה בו המבקש נכנס לחצר בית הכנסת, נשכב על הרצפה לעיני הנוכחים במקום ועשה כאילו תוקפים אותו.

דין והכרעה:

10. הטרדה מאיימת מוגדרת בחוק כדלקמן: "הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

11. המבקש טען כי הוא סובל מאת המשיבים מהטרדה מאיימת כלשונה על פי הוראות החוק ולתמיכה בטיעוניו צירף סרטונים שהקליט. עיינתי בסרטונים שצילם המבקש ומהם עולה תמונה קשה של התנהגות בוטה כלפי המשיבה. המבקש יזם את החיכוך בינו לבין המשיבים, נכנס לחצר בית הכנסת במהלך ביקור קבוצות, והצהיר בפני המבקרים כי המדובר בשטח פרטי. המבקש רדף אחר המשיבה וצילמה כאשר הוא מתגרה בה, ללא כל התחשבות בגילה המבוגר ומצבה הפיזי הרעוע. נצפו מקרים חוזרים בהם נראית המשיבה - חסרת אונים, מבקשת כי המבקש יצא את חצר בית הכנסת. משלא הקשיב המבקש לבקשתה, המבקשת נראית בסרטון שופכת מים על הרצפה, זורקת דלי על הרצפה לעברו; ובמקרה אחר, לאחר שרדף המבקש אחרי המבקשת עם מצלמה כשבידה מיכל קפה, בסמטה, מול אנשים, היא שפכה את הקפה מתוך הכלי על הרצפה. בשלושה סרטונים נוספים אשר נטען לכאורה מפי המבקש כי נראה בהם המשיב תוקף אותו ומקללו, לא נשמעו מפי המשיב איומים כלפי המבקש. במקרה אחד נראה המבקש מצלם את המשיב בטלפון הנייד שלו, באקט של הטרדה והמבקש ניסה להזיז את הטלפון מידו.

המבקש צירף סרטון אשר מתעד, לגרסתו, את המשיב כולא אותו כליאת שווא בחצר בית הכנסת. המבקש נכנס לחצר בית הכנסת ונתבקש לצאת על ידי המשיב ואדם נוסף אשר המתינו לו שיצא והוא סירב לעשות כן. המשיב והאדם הנוסף נעלו את דלת הכניסה לחצר. המבקש התקשר למשטרה. הסרטון נקטע ואיננו מלמד על המשך האירועים, ואין ללמוד ממנו אם המשיב עזב את המקום תוך שהוא משאיר את המבקש נעול בתוך חצר בית הכנסת.

12. המשיבים הציגו פוסט שהעלה המבקש בפייסבוק ביום 1.10.15 בו נאמר, בין היתר, "אתה (א) - תוספת שלי א.ז) רוקד שר ומנגן, על הדם של משפחתי?... דמך בראשך!! תלמיד של היטלר לא בא". בצד הפוסט העלה המבקש סרטון (ניתן להבחין בתמונתו של המשיב עם גיטרה בחצר בית הכנסת - הערה שלי א.ז.).

אינני מקבלת את טענת המבקש כי דבריו אינם בבחינת איום על המשיב. המבקש טען בפני כי התכוון במלים "דמך בראשך" כי המשיב אחראי על מעשיו וכי קרא למשיב "תלמיד של היטלר" (ראה שורות 4-1 בעמוד 4 לפרוטוקול הדיון מיום 14.2.17). דברי המבקש, גם אם אקבל את ההסבר שנתן, אינם משתמעים לשתי פנים ומהווים איום מפורש על המשיב.

13. המשיבים הגישו בפני רשימת תלונות שהגישו נגד המבקש בגין תקיפתם והפנו לעברו הפלילי של המבקש ובכלל זה, לגזרי הדין אשר ניתנו נגדו. גזר הדין וההחלטה שניתנו במסגרת ת"פ 1478/02 ורע"פ 10151/03 (בהתאמה) פורסמו ב- "נבו", ועיון בהם מעלה תמונה עגומה באשר להתנהלותו של המבקש עליה לא ארחיב במסגרת החלטה זו מפאת שמירה על פרטיותו.

14. בסיכום הדברים אציין כי בפני בית המשפט נפרשה תמונה קשה של רצף אירועים על רקע הסכסוך בין הצדדים על מורשת משפחת ----- בא, אשר התפתחו לידי הטרדה ואיומים קשים והתעללות מתמשכת במשיבים, בעיקר במשיבה, מצד המבקש.

15. אשר על כן - אני דוחה את הבקשה ומורה על חיוב התובע בהוצאות המשיבים בסך של 5000 ₪ (2500 ₪ לכל אחד מן המשיבים) אשר ישולמו תוך 30 ימים מהיום.

16. באשר לבקשה שהוגשה על ידי המשיבים במסגרת תיק זה, ועל סמך הפירוט לעיל, אני סבורה כי המבקש נקט כנגד המשיבים בהטרדה מאיימת כהגדרתה בחוק, ובהתאם ניתן בזאת צו האוסר על המבקש:

א. להטריד את המשיבים בכל דרך ובכל מקום, לרבות בביתם ובמקום עבודתם;

ב. לאיים על המשיבים בכל דרך, בין ישירות ובין באמצעות אנשים אחרים;

ג. לבלוש אחר המשיבים, לארוב להם, להתחקות אחר תנועותיהם ומעשיהם, או לפגוע בפרטיותם בכל דרך אחרת, ובכלל זה צילומם ללא רשות;

ד. ליצור עם המשיבים כל קשר, בעל פה, בכתב, או בכל אמצעי אחר;

ה. להימצא במרחק 50 מטר מהמשיבים ו/או מביתם ו/או מרכבם;

17. האיסורים המפורטים בסעיף 16 לעיל יחולו על המבקש, בין כלפי המשיבים ובין כלפי אדם אחר הקרוב אליהם, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין.

18. הצו יעמוד בתוקפו למשך 6 חודשים מהיום.

19. מובהר בזאת, כי במידה ולמבקש טענות כלשהן בעניין מורשת משפחתו ביישוב X, או בדבר זכויותיו הקנייניות בבית הכנסת, רשאי הוא להגיש תביעה מתאימה או לפנות לרשויות החוק המוסמכות לדון בעניין.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ב' תמוז תשע"ז, 26 יוני 2017, בהעדר הצדדים.